

Χελώνη στραγγαλιζομένη.

ἄξιον διάδοχον τῶν ἀοιδίμων Μελετίων καὶ Κυρίλων καὶ Γερκσίμων, οἵτινες, ὑπὸ τοσούτων καὶ τηλικούτων δεινῶν πιεζόμενοι καὶ ὅσαι ὄρασι τὸν περὶ ψυχῆς κινδυνεύοντες κίνδυνον, καταλελοίπασιν ὅμως ἀναντιρρότητα καὶ εὐαγῆ μαρτύρια τοῦ διαφλέγοντος τὰς ποιμενικὰς αὐτῶν καρδίας Θεοῦ ἔρωτος καὶ τῆς περικαλλυνούσης αὐτοὺς ἀρετῆς καὶ σοφίας. Τοιαῦτα μόνον ἔργα περιβαλοῦσιν αὐτὸν τὴν ἀειλαμπῆ καὶ ἀμάραντον δόξαν, καὶ οὐχὶ τὰ πλάνα καὶ ἀμαυρὰ φῶτα τῆς τῶν ἐγκοσμίων ἐπιδείξεων κενοδόξου ματαιοσπουδίας. Ταῦτα ὡς ἀσβεστοὶ ἀκτίνες μαρτυρήσουσιν ὅτι λύχνος καὶ αὐτὸς ἐτέθη ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα λάμψῃ πᾶσι τοῖς περιεστῶσι, καὶ οὐκ ἦν, ὡς πολλοὶ, ἄξιος τῆς ὑπὸ τὸν μόδιον τῆς ἀγνοίας κατακρύψεως. *Ἐρῶσο.*

Τῆ 18 Φεβρουαρίου 1864, Ἀθήνησι.

Σ. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

Περιοπὴ ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ τῆς Αἰγύπτου Κώδικος φανερώουσα τοὺς μετὰ τὴν ἀλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθὼς καὶ πρότερον, κατὰ διαδοχικὴν ἐκλογὴν τοῦ κλήρου καὶ λαοῦ ἐν Καίρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ πατριαρχεύσαντας.

—o—

Ὁ ἐνάρετος **ΙΩΑΚΕΙΜ** καὶ εὐφημούμενος πάνυ διὰ τὴν ἀγιότητά του ἐπατριάρχευσε μετὰ **ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ** τῷ 1487 ἔτει ἐδιοίκησεν οὗτος τὸν θρόνον ἔτη 78

ἔζησε χρόνους 116 (1) ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου του ἀφῆκε τῇ κοινῇ θελήσει τοῦ κλήρου καὶ τῶν χριστιανῶν τῆς Αἰγύπτου διάδοχον τοῦ θρόνου τὸν ἀρχιδιάκον

(1) Περὶ τοῦ ἀοιδίμου τούτου Πατριάρχου παρέδωκεν ἡμῖν ὁ Ἱεροσολύμων Νεκτάριος (Ἀντιρρόητ. σελ. 202) θεοσημεῖαν μαρτυροῦσαν αὐτοῦ τὴν ἀγιότητα, τοῦ θανατηφόρου ἀδελφῆ κατάποσιν, μάρτυρα τὸν διάδοχον αὐτοῦ Σιλδέστρον ἐπαγόμενος ἃ δὴ καὶ ὁ ἀείμνηστος παρατίθεικεν Εὐαγγέλιος ἐν τῇ πρὸς Πέτρον τὸν Κλέρικιον ἐπιστολῇ (σελ. 41), ὡσπερ καὶ ἐπὶ οἱ τοῦ θρόνου διάδοχοι «τῇ αὐτοῦ ἱερᾷ εὐώθασιν ὑπ' ἐὺλαθείαις ἐγκοσμεῖσθαι μίτρα, τὸ πρῶτον στεφόμενοι πατριάρχαι, καὶ τὴν αὐτοῦ κάραν ἐντίμως τοῖς ἁγίοις ἐναποκειμένην λειψάνοις καὶ κειμηλίοις ἱεροῦ ταμιεύουσι.» Καὶ ὁ μετὰ Σιλδέστρον δὲ τὴν ἐκκλησίαν οὐχ ἤττον ἢ τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον λαμπρόνας Μελέτιος ὁ Πηγᾶς ἐν τινι πρὸς τὸν Πατριάρχην Ῥωσσίας Ἰωβ ἐπιστολῇ ἀσφαλιζὼν τὴν τοῦ Πατριαρχείου ἰδρύσιν θεωρεῖται τῷ Πατριαρχικῷ ἐκείνῳ θρόνῳ βακτηρίαν, ἣν οὐχ ἡ πολυτελής ὕλη, ἀλλὰ τὸ τοῦ χρόνου αἰδέσιμον ἔσχε ὑποσημειοῦται δὲ τάδε· «ἔστι δὲ ἡ βακτηρία τοῦ τρισημάκου κυροῦ Ἰωακείμ Ἀλεξανδρείας, ὃς πέρα που τῶν ἑβδομήκοντα ἔτων ἐπατριάρχευσε, ζήσας πέρα τῶν ἑκατὸν ἔτων· ὃς καὶ πέπωκεν ἀδελφῆ Χριστοῦ χάριτι τὸ δηλητήριο· ἐν διεδέξατο ὁ ἀοιδίμος κύρ Σιλδέστρος, οὗ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐσμεν διάδοχοι.» Παρασημειοῦται δὲ ἐν τῇ πύξῃ τοῦ χειρογράφου ὁ μακαρίτης Θεόφιλος ὁ Πάτριος, πολὺ ταῖς μελιβρότοις, ὡς ἔοικεν, ἐκείναις ἐμμελετήσας ἐπιστολάς, καὶ αὐτὸ δὴ τὸ τοῦ θρόνου χειρογράφων (ἐξ οὗ καὶ τὸ ἡμέτερον) μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν πατρίδα κομίσας (ὃ δὴ καὶ τηρεῖται ἐν τῇ περιωνύμῳ τοῦ Θεολόγου Μονῆ), καὶ ἕτερον αὐτοῦ θαῦμα.